

F. t. l. vedr. konkurrenceloven m.v.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Formålet med bestemmelsen er at gøre det klart, at Konkurrencerådet er kompetent til at behandle visse sager om overtrædelse af § 11 a, uanset om der kan være samhandlingspåvirkning. Hidtil har der hersket tvivl om, hvorvidt sager med samhandlingspåvirkning udelukkende kunne behandles af Kommissionen. Den gældende lovtæst efterlader ikke umiddelbart tvivl om, at Konkurrencerådet også er kompetent til at behandle sager om konkurrenceforvridende støtte efter § 11 a, når den pågældende sag påvirker samhandelen. Forarbejderne til konkurrenceloven kan derimod give det indtryk, at rådet ikke har denne kompetence.

Den foreslåede bestemmelse indeholder samtidig hjemmel for Konkurrencerådet til at undlade at behandle en støtteordning, der kan påvirke samhandelen. Denne hjemmel tænkes især relevant, hvis sagen allerede er behandlet af Kommissionen under anvendelse af EF-traktatens artikel 87-89, eller hvis Kommissionen under Konkurrencestyrelsens eller Konkurrencerådets sagsbehandling meddeler, at man vil rejse en sag om den pågældende støtte.

Konkurrencestyrelsen har i en konkret sag mulighed for at undersøge, om Kommissionen er i gang med at behandle sagen. Dette kan gøres dels ved forespørgsel hos parterne, dels ved en gennemgang af EU-Tidende, hvori Kommissionens beslutninger om at optage en sag til behandling skal offentliggøres, jf. artikel 26 i Rådets forordning nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93.

Adgangen til at undlade at behandle en sag er ligeledes relevant, hvis der sker anmeldelse af en støtteordning efter § 11 a, stk. 6. Da Kommissionen har enekompetence til at godkende statsstøtte, der har samhandlingspåvirkning, vil Konkurrencerådet ikke afgive en ikke-indgrebserklæring efter § 11 a, stk. 6, hvis en støtteordning skønnes at have samhandlingspåvirkning. En anmodning om en sådan erklæring afvises med henvisning til den foreslåede bestemmelse.

I de sager, hvor Konkurrencerådet vurderer, at sagens omfang ikke står mål med den estimerede ressourceanvendelse, vil Konkurrencerådet, i lighed med i dag, kunne afvise at behandle sagen under henvisning til konkurrencelovens § 14, stk. 1. Den foreslåede bestemmelse fratager således ikke Konkurrencerådet muligheden for til stadighed at prioritere sit arbejde.

Til nr. 2

Anvendelse af en lavere afregningspris over for private leverandører indebærer, at den offentlige leverandør bliver stillet bedre i konkurrencen. Dette vil udgøre en indirekte offentlig støtte til den offentlige leverandør. Med hjemmel i § 11 a har Konkurrencerådet mulighed for at gribe ind, når offentlige myndigheder på områder med frit valg har fastsat for lave afregningspriser til leverandører. Den gældende § 11 a giver imidlertid alene Konkurrencerådet mulighed for at give påbud om, at den offentlige støtte skal ophøre og eventuelt tilbagebetales. Der er i dag ikke hjemmel til, at Konkurrencerådet kan fastsætte afregningspriser eller stille krav om efterbetaling til de leverandører, der har lidt et tab som følge af, at den offentlige myndighed har fastsat en for lav afregningspris.

§ 11 b, stk. 1

Bestemmelsen giver Konkurrencerådet kompetence til at undersøge, om den afregningspris, som en offentlig myndighed tilbyder private leverandører af ydelser omfattet af frit valg, er fastsat i overensstemmelse med de pågældende regler for frit valg. Reglerne for frit valg indebærer ofte, at afregningen skal fastsættes til de omkostninger, som den offentlige myndighed har ved selv at stille den pågældende ydelse til rådighed for borgerne. Eventuel fortolknings tvivl om indholdet og anvendelsen af disse regler vil Konkurrencestyrelsen afklare via henvendelse til de relevante ressortmyndigheder.

Private leverandører er både private virksomheder, selvejende institutioner, helt eller delvist offentligt ejede selskaber og andre offentlige leverandører, som ikke hører under den pågældende offentlige myndighed, som foretager fastsættelsen af afregningsprisen.

Regler for frit valg og beregningsmetoder af afregningspriser er primært reguleret i særlove og bekendtgørelser, der hører under det relevante ressortministerium. Reglen i § 11 b skal således forstås på den måde, at når Konkurrencerådet træffer afgørelse efter § 11 b, så skal rådet i den forbindelse benytte eventuelle særregler, der måtte gælde på et givent fritvalgsområde. Herudover vil Konkurrencerådet også kunne anvende de regler og principper, som følger af vejledninger udstedt til brug for den pågældende fritvalgsordning.

Lovforslagets begreb »afregningspris« dækker over den offentlige myndigheds beregnede pris til leverandører. Det gælder, selv om denne pris i de enkelte fritvalgsordninger kan være benævnt anderledes, såsom f.eks. »priskrav« eller »driftstilskud«.

Konkurrencerådets kompetence efter § 11 b kan omfatte både eksisterende og fremtidige fritvalgsord-